

[Hans Nielsen.]

man kan godt støtte en Virksomhed, som ikke konkurrerer med bestaaende Virksomheder, f. Eks. i Tekstilindustrien, her i Landet, men man kan ikke støtte en Virksomhed, som vil producere Ting, som allerede produceres herhjemme. Men saa bliver jo al Hjælp til denne Industri saa at sige illusorisk, for vi producerer Hvidevarer, og vi importerer nu flere Hvidevarer, end vi selv fabrikkerer, vi producerer Klæde, men vi importerer nu mere Klæde, end vi selv fabrikkerer, vi producerer færdige Klædninger, og vi importerer Masser af færdige Klædninger, og paa alle disse Omraader skulde det altsaa være umuligt at komme de industridrivende til Hjælp. Hvis man ikke kan komme videre end dertil, saa kan man selvfølgelig ved denne Lov og ved en Forbedring af den ikke komme til at udføre noget stort her i Landet. Men det kan heller ikke være Meningen. Jeg tror heller ikke, der vil være et Flertal for en saadan Betragtning i Udvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Jeg er ked af, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen lægger mere i mine Ord, end jeg har sagt, eller lægger mine Ord om. Jeg har sagt, at der var ingen Grund til at give Laan til Virksomheder til at producere Ting, som allerede i Forvejen produceres her i Landet, og hvoraf der her produceres alt, hvad vi bruger. Hvor der finder en stor Import Sted udefra, er Forholdet et helt andet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 89 af 31. Marts 1928 om Driftsloaen til Haandværkere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4321; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3826).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3405; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 515).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Det bliver i Aar 10 Aar siden, dette store Spørgsmaal rejstes her i Rigsdagen i Form af Lovforslag. Den Gang Lovforslaget da fremsattes som Regeringsforslag, i Aaret 1919, var det ligesom et Resultat af den Strid, der kort før havde staaet om Forandringer i den meget omstridte Augustlov af 1914, men Lovforslaget prægedes tillige af de Stemninger, der i Danmark som andre Steder gjorde sig gældende ved Slutningen af Krigen. Mange Steder toges dette Spørgsmaal den Gang op; vel det første Sted i Europa, hvor Bestræbelserne derfor gav sig Form i Regeringsforslag, var Danmark.

Men medens Lovforslaget den Gang fandt en velvillig Modtagelse i Folketinget — det blev vedtaget her med tre Partiers Stemmer, uden at noget Parti stemte imod —, saa blev det jo derefter i al Stilhed begravet i Landstinget, og da saa det almindelige Omslag kom i Foraaret 1920, sygnede foreløbig Interessen for Sagen hen. Siden har Forholdet da været dette, at hver Gang Spørgsmaalet førtes frem igen, saa standsedes det, ikke saaledes, at man nægtede Sympati for en Behandling af Spørgsmaalet, men saaledes, at man viste en næsten sløv Ligegyldighed overfor det. Det hele druknede i den underlige Søvnighedstilstand, der paa saa mange Omraader har gjort sig gældende i Danmark i Tiden efter 1920, og Resultatet har da været, at det hidtil ikke er lykkedes at faa Liv i Behandlingen af dette Spørgsmaal herhjemme.

Men medens vi her i Landet stod stille, gik man os andre Steder forbi. Ikke blot fortsattes Arbejdet med dette Spørgsmaal i de Forenede Stater, hvor det er et gammelt Spørgsmaal — derom foreligger